

عنوان مقاله:

نقد هایدگر و لئواشتراس بر سیاست دوران مدرن

محل انتشار:

فصلنامه راهبرد، دوره 14، شماره 2 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

محمدحسین ملایری

خلاصه مقاله:

نقد مدرنیته و سیاست مدرن از نخستین دوران شکل گیری آن، مورد توجه فلاسفه و فیلسوفان سیاسی قرار داشته است. یکی از مشهورترین فلاسفه ی ناقد این تفکر، مارتین هایدگر است. هایدگر در دوران چهارم نقد سیاست مدرن، عصری که به عصر مقابله ی فیلسوفان سیاسی با توسعه ی عقل ابزاری و واقعیت توتالیتار قرن بیستم مشهور است، به نقد سیاست مدرن می پردازد. تمرکز اصلی این پژوهش، معطوف به کندوکاو مقولاتی چون آزادی، اومانیسیم و سیاست در دیدگاه هایدگر می باشد. قصد نویسنده از این کندوکاو آن است که با مفروض گرفتن این تاثیر، آرای فلسفه سیاسی لئواشتراس را -از فلاسفه ای که بیشترین تاثیر را در نقد سیاست مدرن از هایدگر پذیرفته است- مورد بررسی قرار دهد. به اعتقاد نویسنده، تلقی هایدگر از تاریخ متافیزیک و دست کشیدن از حقیقت به مثابه ی مطابقت عین با ذهن و تلقی آن به معنای ناپوشیدگی و توجه به بعد اونتولوژیک انسان، می تواند نقطه ی شروعی برای پژوهش های نوین در حوزه های سیاسی، اجتماعی، اخلاق و ... باشد

کلمات کلیدی:

مدرنیته، متافیزیک، اومانیسیم، آزادی، دموکراسی، اگزیستانس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1350380>

